

Een nieuw huis, een bloeiend beroep

“Who on earth is really going to read all this arcane waffle?” Met deze woorden hekelde Luke

Johnson, voorzitter van Channel 4, in de Financial Times het IFRS-jaarverslag van een klein beursfonds. Door de huidige verslaggevingsnormen waren de jaarverslagen naar zijn mening volstrekt ontoegankelijk geworden. Bovendien bleek ruim negentig procent van de lezers uitsluitend de beloningsparagraaf te raadplegen; het enige dat hen kennelijk interesseerde was het salaris van de baas. We lopen het risico dat we onze bedrijven dood auditen, zo verzuchtte Johnson. En passant merkte hij wel op dat hij niet tegen een strenge audit van de jaarcijfers was, integendeel, de toegenomen strengheid van de auditors was na alle schandalen *a good thing*. De ingezonden brief van Johnson toont in een notendop het dilemma waar accountants en hun maatschappelijke omgeving mee worstelen. Iedereen wil minder regel- en controledruk, maar dat mag niet ten koste gaan van risicobeheersing en eenduidige verantwoordingen.

Ook op niet-financieel gebied vinden dit soort discussies plaats. De politiek verlangt minder bureaucratie en controledruk, maar roept bij het minste of geringste een minister ter verantwoording. Opvallend is ook dat de roep om meer vertrouwen - in plaats van controle - steeds vaker wordt gehoord, terwijl de kredietcrisis in alle hevigheid voortwoedt. Het probleem is niet zozeer dat er tegenstrijdige eisen worden gesteld, het probleem is eerder dat de zaken te simpel worden voorgesteld. Want daarmee lijkt de oplossing binnen handbereik: schaf de bureaucratie af en voer vertrouwen in.

Het is echter naïef om naar een *high trust* samenleving te verlangen in een economie waar flitskapitaal in complexe verpakkingen razendsnel van hand wisselt. Kapitaal dat niet alleen digitaal, maar vooral ook virtueel van aard blijkt te zijn. Een complexe financiële markt vereist daarom veel deskundigheid en een effectieve mix van arrangementen om vertrouwen te wekken. Geen blind vertrouwen, maar slim vertrouwen.

Het is belangrijk dat accountants zich roeren in de debatten rond verantwoording, controle en de condities die nodig zijn om vertrouwen te creëren. Een goede kennis was van mening dat de kredietcrisis een gemiste kans was voor het beroep en ik ben geneigd het met hem eens te zijn. Accountants gaan prat op hun hoogwaardige kwaliteit en deskundigheid en dat brengt een meer dan gemiddelde verantwoordelijkheid met zich mee om bij te dragen aan relevante maatschappelijke debatten.

Op 16 april 2008 opent Hare Majesteit de Koningin het nieuwe kantoor van het NIVRA in Amsterdam. Het NIVRA organiseert tijdens de openingsdag een congres voor kinderen, met als thema ‘Een nieuwe wereld’. Geld, of beter gezegd, de waarde van de dingen om je heen, loopt daarbij als rode draad door het programma. Ook de minister van Financiën zal aanwezig zijn. Amsterdamse kinderen krijgen een exemplaar van een speciale uitgave die hen moet helpen bewuster om te gaan met geld. De opening vormt het startschot voor een reeks NIVRA-debatten rond thema’s als risicomanagement, duurzaamheid en innovatie, dit alles onder de noemer ‘Een bloeiend beroep’. De titel staat voor een herwonnen kracht en zelfbewustzijn, maar vooral ook voor de potentie van het accountantsberoep. Want de problemen in financiële markten zijn te ingewikkeld om het af te kunnen zonder de deskundigheid van accountants.



GERT SMIT
algemeen directeur